

מחלקת היא העמוד האמצעי בין דרגות הטמאה, והוא הפרוד ביניהן. והיחוד בדרגות הקדושות.

הברייתא היא השכינה משמאל, זהו שכתוב (דברים כב) כי בשדה מצאה. והמשנה בצד הימין, שהיחוד שלו אינו אלא מצד העמוד האמצעי. ולמה היא משנה וברייתא מצד של ימין ושמאל? משום חמור ושור מועדים, שהם לימין ולשמאל.

התוספתא נקראת מצד הצדיק, שהוא כולל כל המוספים, ומשם השכינה היא קרבן של המוספים, ובשבילו נאמר (משלי יא) יש מפזר ונוסף עוד. בו התוספתא חכמה ובינה ודעת וכל המדות של הקדוש ברוך הוא, וממנו תוספת של נשמה יתרה שנוספת לאדם מערב שבת לערב שבת. והוא יום השבת, שביעי, כל הספירות נקראו בו שביעיות. וכל מי שמוסיף בו בשבת במאכלים ובתענוגים, מוסיפים לו. ומהם מאכלותיו? הקרבנות של התפלה של מוסף שמוסיפים בו העם הקדוש יותר משאר ימות החל. תוספת קדשה של קדוש, ענוג, וקראת לשבת ענג בשלש סעודות.

ומשום זה כל המוסף מוסיפים לו, וכל הגורע גורעים לו. ועוד, השכינה נקראת תיק"ו, מצד אותו שנאמר בו במפלא ממה אל תדרש ובמכסה ממה אל תחקר. ובגללו פרשה בעלי המשנה, שתק, כף עלה במחשבה.

קם רועה הנאמן ואמר, סבא סבא, עליך נאמר (ויקרא ט) מפני שיבה תקום. תקום בישראל העליון עד שאין סוף לעלייתך. העליונים והתחתונים מתברכים בך ומשתבחים בך, שגללו בך

דאמצעיתא, בין דרגין דמסאבו, ואיהו פרודא ביניהו. ויהודא בדרגין קדישין.

ברייתא איהי שכינתא משמאלא, הדא הוא דכתיב (שם פסוק כז) פי בשדה מצאה.

ומשנה מסטרא דימינא, דיהודא דילה לאו איהו אלא מסטרא דעמודא דאמצעיתא. ואמאי איהי משנה וברייתא מסטרא דימינא ושמאלא. בגין חמור ושור המועד דאנון לימינא ושמאלא.

תוספתא אתקריאת מסטרא דצדיק, דאיהו פליל כל מוספין, ומתמן איהי

שכינתא קרבן המוספין. ובגינה אתמר (משלי יא

כד) יש מפזר ונוסף עוד. ביה תוספתא חכמה ובינה ודעת וכל מדות דקודשא בריך הוא,

ומנה תוספת נשמה יתרה, דאתוסף בכר נש מערב שבת לערב שבת. ואיהו יום השבת,

שביעי כל ספירן אתקריאו ביה שביעיות. וכל מאן דאוסף ביה בשבת במאכלין בענוגין,

מוספין ליה. ומאי מאכלות דילה. קרבנין דצלותא דמוסף, דאתוספן ביה עמא קדישא

יתיר משאר יומין דחל. תוספת קדשה דקדוש ענוג (ישעיה נח יג) וקראת לשבת ענג בתלת סעדתן.

ובגין דא כל המוסף מוסיפין ליה וכל הגורע גורעין לו. ועוד שכינתא אתקריאת

תיק"ו, מסטרא דההוא דאתמר ביה במפלא ממה אל תדרש ובמכסה ממה אל תחקר.

ובגינה אוקמוה מארי מתניתין שתק כף עלה במחשבה.

קם רעיא מהימנא ואמר, סבא סבא עלך אתמר (ויקרא יט לב) מפני שיבה תקום. תקום בישראל

עלאה עד דלית סוף לסליקו דילך. עלאין ותתאין מתברכין בך ומשתבחיין בך,

דאתפלילו בך כל מדות אחוריים ופנימיים

כל המדות אחריים ופנימיים של הקדוש ברוך הוא. אמר, הרי זרקת מקלע, אבני הקלע אלי. אמר לאותם שהולכים באויר, שהרי אבן אליהם.

פתח ואמר, זרקא מקף שופר הולך סגולתא. המלאכים של האותיות, שעליכם נאמר (תהלים קד) עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט, קבלו אבנים הללו שהן הנקדות שנקראו על שמכם, שנאמר בהם (דברים כו) אבנים שלמות תבנה את מזבח ה' אלהיך. אלו הם:

קמין - קדומיא"ל מלכיא"ל צוריא"ל. פתח - פדא"ל תומיא"ל חסדיא"ל. צרי - צוריא"ל רזיא"ל יופיא"ל. סגול - סטטוריא"ל גזריא"ל למוא"ל. שב"א - שמעיא"ל ברכיא"ל אהניא"ל. חל"ם - חניא"ל להריא"ל מהניא"ל. חר"ק - חזקיא"ל רהטיא"ל קדושיא"ל. שר"ק - שמועא"ל רעמיא"ל קניא"ל. שר"ק - שמיא"ל רפא"ל קדשיא"ל.

והמשבירים, אלו שיש בהם שכל להפיר בתפלה, איך מצלה אותה הבת באותיות ונקודות וטעמים. שכלם הם אהבת בת המלך לחתן שלה, להכניס אהבה ושלום וחסד וקרבה ביניהם בכל המדות של שניהם, להכליל אותם יחד בכלם. והם קרב לסמא"ל ונחש ושבעים הממנים. קם רבי שמעון המנורה הקדושה על רגליו, והעלה ידיו לרבוץ העולם ואמר, רבוץ העולם, יהי רצונך לתת לנו תקף לי ולכל החברים ולכל הנכנסים לקרב הזה, שהם מן הצד שלך, להכניס לקרב הזה בלי בושה לפניך, ולצאת משם בלי בושה לפניך ולפני הגבירה העליונה.

דקודשא בריך הוא. אמר הא זריקת קירטא. אבנין דקירטא לגבאי, אמא לאנון דאזלין באוירא, דהא אבנא לגביהו.

פתח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא. מלאכין דאתון דעליכו אתמר (תהלים קד ד) עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט. קבילו אבנין אלין דאנון נקודין דאתקריאו על שמכם, דאתמר בהון (דברים כו ו) אבנים שלמות תבנה את מזבח ה' אלהיך, אלין אנון.

קמין. קדומיא"ל מלכיא"ל צוריא"ל. פתח פדא"ל תומיא"ל חסדיא"ל. צרי צוריא"ל רזיא"ל יופיא"ל. סגול סטטוריא"ל גזריא"ל למוא"ל. שב"א שמעיא"ל ברכיא"ל אהניא"ל. חל"ם חניא"ל להריא"ל מהניא"ל. חר"ק חזקיא"ל רהטיא"ל קדושיא"ל. שר"ק שמועא"ל רעמיא"ל קניא"ל. שר"ק שמיא"ל רפא"ל קדשיא"ל.

והמשבירים אלין דאית בהון שכל לאשתמודעא בצלותא, איך סלקא לה ברפא באתון (דף קיט ע"ב) ונקדי וטעמי. דכלהו אנון רחימו דברתא דמלכא בחתן דילה, לאעלא רחימו ושלמא וחסדא וקורבא ביניהו, בכל מדות דתרויהו לאכללא לון פחדא בכלהו. ואנון קרבא לסמא"ל ונחש ושבעין ממנו.

קם רבי שמעון בוצינא קדישא על רגליו, וסליק ידו למארי עלמא ואמר, רבוץ עלמא יהא רענא דילך, למיהב לן תקפא לי ולכל חבריא ולכל דעאלין בקרבא דא, דאנון מסטרא דילך לאעלא בקרבא דא בלא פסופא קמוך, ולאפקא מתמן בלא פסופא קמוך וקמי מטרוניתא עלאה.

דְּבַר נִצְחִין בְּנֵהָא קְרַבִּין, אֲתָמַר בְּהָ (תהלים קיג ט)
אִם הַבְּנִים שְׂמִחָה. וְלֹא אֵהָא בְּכַסּוּפָא קָמִי
בְּרַתָּא דְּמַלְכָּא דְּאֲתָמַר בְּהָ (שם מה יד) כָּל כְּבוּדָה בַּת
מְלָךְ פְּנִימָה וְגו'. דְּהָא פְּמָה פְּרוּזִין נִפְקִין בְּגִינָה.
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (משלי א כא) בְּרֹאשׁ הַמַּיּוֹת תִּקְרָא
בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמַרְיָה תֹאמַר. וּמֵאֵי אֲמַרִּין
פְּרוּזִין (שם סח ד) אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֲקָרָא וְקוּלִי אֶל בְּנֵי
אָדָם.

דְּהָא פְּמָה פְּרִשִׁין תְּקִיפִין הוּוּ מִתְּפַנְשִׁין לְאַגְחָא
קְרָבָא עִם חוּזָא נְחֹשׁ הַקְּדַמוּנִי, דְּקָטִיל
לְאָדָם קְדַמָּא, וְקָטִיל לְכָל דְּרִין דְּאֲתִין אֲבַתְרָה.
מְנַהוּן הָוּה אָכִיל בְּנוּרָא דִּילָהּ דְּאִיהוּ גִיְהֵנָם,
וּמְנַהוּן הָוּה בְּלַע לֹוּן חִיִּין פְּגוּנָא דְּקָרַח, דְּאֲתָמַר
בְּהוּן (במדבר טז לג) וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חִיִּים
שְׂאֵלָה. מְנַהוּן קָטִיל בְּכַמָּה מִיְּנֵי מִיתָה. דְּאֲתָמַר
בְּהוּן (תהלים סח כא) לַמָּוֹת תּוֹצְאוֹת.

וּבְכַמָּה מְאִרֵי תְרִיסִין הוּוּ מִתְּפַנְשִׁין לְגַבְהָ בְּבַתִּי
כְּנִסְיוֹת וּבְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת וּפְסָקִין עָלֶיהָ
פְּמָה פְּסָקוֹת בְּקִלִּין וְחַמּוּרִין דִּילָהּ (שמות ב יב) וַיִּפֶן
פִּי וַיִּבְרָא כִּי אֵין אִישׁ. לִית בְּהוּ חַד דְּקָטִיל
לְחוּזָא וְכְרוּזִין נִפְקִין מֵאֵן דְּנִצְחָא קְרָבָא וְקָטִיל
לְחוּזָא יְהָא הַלְכָה דִּילָהּ וּבְכַמָּה הַלְכוֹת פְּסוּקוֹת
אֲנוּן דְּאֲתָמַר בְּכָל חַד הַלְכָה כְּפִלוּנִי וְאֲנוּן (תהלים
מה טו) בְּתוֹלוֹת אֲחֵרִיָּה רְעוּתִיָּה, דְּבְרַתָּא דְּמַלְכָּא.

אֲבָרְ בְּרַתָּא דְּמַלְכָּא עָלֶיהָ אֲתָמַר (משלי לא כט) רַבּוֹת
בְּנוֹת עֲשׂוּ חֵיל וְאֲתָ עֲלִית עַל כְּלָנָה. וְאִיהִי
אֲרוּסָה לְמֹשֶׁה הַלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינִי וְעַד לָאו
אִיהִי נְשׂוּאָה לִיָּה עַד דִּיקָטוּל לְחוּזָא וַיַּעוּל
לְאַרְעָא קְדִישָׁא. דְּבְגִין דָּא לֹא עָאֵל לְאַרְעָא
קְדִישָׁא עַד דִּיזְפָּה לָהּ דִּמְדַתְרִין לוּחִין אֲתַפְּרוּ
פְּרָחָא מִנָּהּ וּבְגִלוּתָא רְבִיעָאָה יִזְפָּה לָהּ וּבְגִינָה
יִזְפָּה לְאַעְלָא לְאַרְעָא קְדִישָׁא.

וַיִּכְנַס לְאַרְצָא הַקְּדוּשָׁה. שְׂבַגְלָל זֶה לֹא נִכְנַס לְאַרְצָא הַקְּדוּשָׁה עַד שִׂיזְפָּה לָהּ, שְׂמַאזְ שְׂשִׁנֵי הַלוּחוֹת נִשְׁפְּרוּ
פְּרָחָה מִמֶּנּוּ, וּבְגִלוֹת הַרְבִּיעִית יִזְפָּה לָהּ, וּבְגִלְלָהּ יִזְפָּה לְהַכְנִס לְאַרְצָא הַקְּדוּשָׁה.

שְׂבַשְׂמִנְנִיחִים בְּנִיָּה בְּקָרְבוֹת,
נְאֻמַר בְּהָ אִם הַבְּנִים שְׂמִחָה
(תהלים קיג), וְלֹא אֵהָיָה כְּבוּשָׁה
לְפָנַי בַּת הַמֶּלֶךְ, שְׂנֵאֻמַר בְּהָ (שם
מה) כָּל כְּבוּדָה בַּת מְלָךְ פְּנִימָה
וְגו'. שְׂהָרִי כְּמָה פְּרוּזִים יוֹצְאִים
בְּשִׁבְלָהּ. זֶהוּ שְׂפִתּוֹב (משלי א)
בְּרֹאשׁ הַמַּיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי
שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמַרְיָה תֹאמַר.
וּמָה אוֹמְרִים הַפְּרוּזִים? (שם ח)
אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֲקָרָא וְקוּלִי אֶל
בְּנֵי אָדָם.

שְׂהָרִי כְּמָה פְּרִשִׁים חֲזָקִים הִיוּ
מִתְּפַנְסִים לְהַלְחֵם בְּקָרַב עִם
הַנְּחֹשׁ, נְחֹשׁ הַקְּדַמוּנִי, שְׂהָרַג
אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהָרַג אֶת כָּל
הַדּוֹרוֹת שְׂבָאוֹ אֲחֵרֵיו. מִהֶם הָיָה
אוֹכֵל בָּאֵשׁ שְׁלוֹ שְׂהִיא גִיְהֵנָם,
וּמִהֶם הָיָה בּוֹלַע אוֹתָם חִיִּים
כְּמוֹ קָרַח, שְׂנֵאֻמַר בְּהֶם (במדבר
טו) וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חִיִּים
שְׂאֵלָה. מִהֶם הָרַג בְּכַמָּה מִיְּנֵי
מִיתָה, שְׂנֵאֻמַר בְּהֶם (תהלים סח)
לַמָּוֹת תּוֹצְאוֹת.

וּבְכַמָּה בְּעֵלֵי מְגִנִּים הִיוּ
מִתְּפַנְסִים אֲלֵיו בְּבַתִּי כְּנִסְיוֹת
וּבְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת וּפּוֹסְקִים עָלָיו
כְּמָה פְּסָקוֹת, בְּקִלוֹת וְחַמּוּרוֹת
שְׁלוֹ. (שמות ב יב) וַיִּפֶן כִּי
אֵין אִישׁ. אֵין בְּהֶם אֶחָד
שְׂהָרַג אֶת הַנְּחֹשׁ. וְהַפְּרוּזִים
יוֹצְאִים: מִי שְׂנֵצַח בְּקָרַב וְהָרַג
אֶת הַנְּחֹשׁ, תְּהִיָּה הַהַלְכָה שְׁלוֹ.
וּכְמָה הַלְכוֹת פְּסוּקוֹת הֵן,
שְׂנֵאֻמַר בְּכָל אַחַת הַלְכָה
כְּפִלוּנִי, וְהֵן (תהלים מה) בְּתוֹלוֹת
אֲחֵרִיָּה רְעוּתִיָּה, שְׁל בַּת הַמֶּלֶךְ.
אֲבָרְ עַל בַּת הַמֶּלֶךְ נְאֻמַר (משלי לא)

רַבּוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ חֵיל וְאֲתָ עֲלִית
עַל כְּלָנָה. וְהִיא אֲרוּסָה לְמֹשֶׁה,
הַלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינִי, וְעַדִּין אֵינָה
נְשׂוּאָה לוֹ, עַד שְׂהָרַג הַנְּחֹשׁ
וַיִּכְנַס לְאַרְצָא הַקְּדוּשָׁה. שְׂבַגְלָל זֶה לֹא נִכְנַס לְאַרְצָא הַקְּדוּשָׁה עַד שִׂיזְפָּה לָהּ, שְׂמַאזְ שְׂשִׁנֵי הַלוּחוֹת נִשְׁפְּרוּ
פְּרָחָה מִמֶּנּוּ, וּבְגִלוֹת הַרְבִּיעִית יִזְפָּה לָהּ, וּבְגִלְלָהּ יִזְפָּה לְהַכְנִס לְאַרְצָא הַקְּדוּשָׁה.